

VINIŠKI ZVON

**Farni list
župnij Vinica in Sinji Vrh**

Številka 8, letnik XV, avgust 2013

Predragi farani!

V Vinico sem prišel 11. 8. 1998. Moj prednik g. Anton Furar mi je razkazal župnijo že pred tem datumom. Prvi teden sem se srečal s ključarji, ki so mi predstavili župnijo. V viziji prihodnosti Vinice, ki sem si jo ustvaril ob prvih stikih, sem hitro naredil načrt in bi funkcioniral še naslednjih 15 let. Potem sem šel v Ameriko. Ko sem se vrnil, smo takoj napeljali elektriko v cerkev na Žeželj in istočasno začeli z napeljavo centralne kurjave v župnišču ter s pospravljanjem in urejanjem kletnih prostorov, ki sem jih uporabljal za skupine ministrantov, skavtov in animatorjev, ki so svojimi župniki prihajali na Kolpo na počitnice.

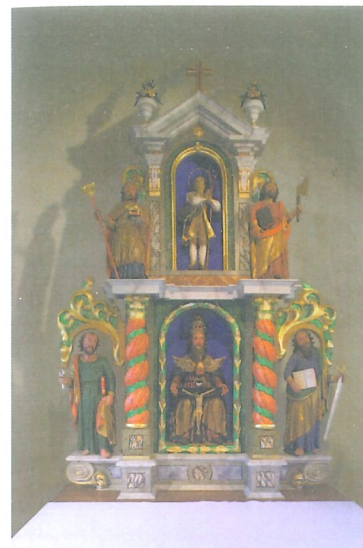
Župnišče. V naslednjih letih smo obnovili dotrajano streho, opremil sem pisarno, kuhinjo, postopoma obnavljal električno inštalacijo v župnišču, zamenjal vsa vrata, okna in tlake. Leta 2001 sem urejal župnijski vrt napeljal elektriko in vodo v cerkev ter asfaltiral pot od župnišča v cerkev, 2006 sem dal urediti okolico župnišča, kar je v glavnem pokrila križniški red. 2010 smo preuredili učilnico in 2012 na novo opremili. 2006/07 smo obnovili kapelico sv. Jurija pred župniščem.

Župnijska cerkev. Leta 2003 smo obnovili strešno konstrukcijo zvonika in strehe na ladji ter vse prekrili z bakreno pločevino in obnovili fasado. Zakristijo sem uredil že leta 1999. Naredil sem nove tlake s talnim ogrevanjem, dostop do podstrešja, napeljal elektriko in vodo po zemlji v zakristijo, premestil elektro števec na župnišče, postavil vse za bodočnost potrebne kanale za instalacije in speljal vse kable na podstrešje. Delati sem dal novo zakristijsko omaro popravil vse paramente in preskrbel nove. Obnovljeni so vsi kelihi, patene, monštrance in vsi svečniki. Kupil sem tudi potrebne liturgične knjige. Kazimir Mravinec je naredil in podaril nove hrastove stopnice v zvonik.

Od 27. maja do 10. avgusta 2009 je bila popolnoma prenovljena notranjost cerkve. Nova elektro instalacija, nov tlak, cerkev v celoti prepleškana, sistematično osvetljena z novimi reflektorji. Stari lestenci in svetila so obnovljeni, prav tako vsi svečniki. Nove hrastove klopi, centralno ogrevanje, tri nove hrastove spovednice, nove sedilje, nova macesnova okna in hrastova vrata. Obnovljeni oltarji in križev pot. Stari tabernakelj je obnovljen in je zdaj na stranskem oltarju, na glavnem je nov baročni tabernakelj.

V postu 2013 sem dal generalno obnoviti Zupanove orgle, opus 81. iz leta 1901. Franc Brozovič iz Učakovcev 2, je za obnovo orgel daroval 4000.-€.

Podružnice:

Sv. Fabijan in Sebastijan na Gornjem Suhorju. Cerkev smo elektrificirali, kupili nova svetila v notranjosti, obnoviti sem dal svečnike in kelih.

Sv. Duh v Novi Lipi - Cerkev smo popolnoma prenovili, notranjost in zunanost, od temeljev, zidov, strehe, električnega zvonjenja, tlakov, klopi, oltarja, do purifikatorija. Prejšnji teden smo še enkrat obnovili fasado.

Sv. Rok v Hrastu

Kmalu po prihodu v Vinici sem ponovno elektrificiral zvonjenje. Obnoviti sem dal svečnike, v letu 2011 sem dal zamenjati električno instalacijo in na novo osvetlil notranjost. Kupil sem nov bel plašč, obnoviti sem dal tabernakelj, ter kupil novo mašno knjigo.

Sv. Jožef v Podklancu

V letu 2012 smo obrezali tlak v širini 40 cm od zidu proti ladji in kopali v globino, da bi se zidovi sušili. Naleteli smo na star jenštrle. Po navodilih spomeniškega varstva smo ga v celoti odkrili, kar pomeni odstranitev starega tlaka, odstranili vlažen in gnil omet z zidov, sondirali celoten prezbiterij, ki je poslikan. Po dogovoru s spomeniškim varstvom in statikom smo z jeklenimi vezmi povezali prezbiterij, slavočne stene z zunanjim zidom, ter spoj zunanjih zidov s pročeljem. Vezi smo zabetonirali, obkopali temelje, jih podbetonirali, izolirali stene, položili drenažne cevi in cevi za meteorno vodo s peskolovi, in strelovode, ter vse skupaj zasuli s savskimi krogli. Arhitektom Marinku, Kaiserju in Karlovšku sem dal izdelati vse potrebne načrte za nadaljnjo obnovo in jih tudi plačal. En komplet sem dostavil spomeniškem varstvu. Novi župnik naj napiše vlogo za obnovo na ZVNKD in naj se nadaljujejo pogovori, dokler se ne pride do enotnega stališča in faze v kateri bi se začelo pripravljati gradbeni material.

Ime Marijino na Žežlju.

Romarsko cerkev smo do leta 2001 elektrificirali, jo prepleškali, kupili kvalitetno ozvočenje, naredili nov veliki lesteneč in kupili vsa svetila. Popravili smo vsa okna in vrata, delati sem dal novo zakristijsko omaro in pomožno omaro za asistenco, ter veliko mizo(2003). Nakupil sem nove paramente, obnovil vse

kelihe, monštranco, svečnike, nabavili smo nekaj kompletov oltarnih prtov. Narediti sem dal tri spovednice. Kazimir Mravinec je izdelal in podaril nove stopnice v zvoniku. V letu 2010 in 2011 sem dal postaviti novo kapelico X. postajo križevega pota, ki jo je ob viharju uničil hrast, ki je padel nanjo. Okoli cerkve smo naredili drenažo in odtočne cevi za meteorno vodo. Narediti sem dal novo kovano ograjo na lurški kapeli. Leta smo 2012 po fotografiji iz leta 1929 naredili načrte rekonstrukcije zvonika in julija postavili novo ostrešje, ki je tri metre višje od prejšnjega. Za obnovo zvonika je občina Črnomelj prispevala 5.000EUR. Mali zvon smo prestavili v laterno. V zvonik smo dvignili dva nova zvonova(2007). Staro streho smo podarili župniji Trošmarja.

Isto leto sem dal prenesti dragocen (bržkone 150 let star) antependij glavnega oltarja na nov material.

Tudi za nadaljnjo obnovo Žežlja, sem dal arhitektom Marinku, Kaiserju in Karlovšku izdelati vse projekte in jih tudi plačal. Tudi za to delo je treba narediti vlogo na spomeniško varstvo in se začeti pogovarjati o izvedbi. Naj poudarim, da od mojega naslednika ne pričakujte, da bo takoj začel obnavljati Žeželj in Podklanec. Tudi jaz se tega ne bi lotil prej kot po izteku naslednjih treh let. Najprej je treba poravnati dolgove. Z ustreznimi institucijami se pogovarjati o izvedbi del, do oblikovanja dokončnega stališča. To lahko traja dve ali tri leta. Potem je treba zbirati denar in si zagotoviti zajeten kredit. Šele takrat stvar lahko steče-čez štiri leta.

Sv. Mihael v Damlju. Leta 2007 smo naredili drenažo. Obnoviti sem dal stare lipjanske svečnike in jih podaril Damlju. Kupil sem nov plašč za pogrebe.

Poleg omenjenih del sem dal narediti (za vse cerkve v župniji) 32 mašnih plaščev (ročne izdelave) in 11 kupljenih v trgovini. Veliko starih mašnih plaščev je bilo strganih in smo vezenino prenesli na nov material, da se je ohranila. Obnoviti sem dal 8 kelihov, 4 ciborije, tri monštrance in vse svečnike z vseh cerkva v župniji (64 kosov), ter vso opremo, potrebno za procesije.

Kapelice in križi

Na Dolnjem Suhorju so vaščani sami obnovili kapelico in zgradili eno novo, v Stari lipi je nekoč stala kapela, ki jo je nekdo porušil z avtomobilom in so v prvem delu vasi, vaščani sami naredili novo, z zvoničkom in električnim zvonjenjem. V Novi lipi je stara Tomažičeva kapelica leta 2011 popolnoma obnovljena. Viniško kapelico smo prenovili 2006/07. V Učakovcih je, Prokšljeva kapelica sv. Nikolaja, obnovljena in blagoslovljena decembra 2012. V Sečjem selu so vaščani staro kapelico podrli in naredili novo, enako. Vanjo smo slovesno v procesiji prinesli iz farne cerkve nov kip lurške Marije, ki so ga kupili vaščani

sami. Popravljeni so v glavnem vsi križi. Na Žežlju, v Vukovcih, na Suhorju, v Lipi, na Drenovcu, v Podklancu, v Sečjem selu, Hrastu.

* * *

Sinji Vrh Farna cerkev:

Leta 1998 sem dal zamenjati vsa okna; 2000 smo naredili na severni strani cerkve drenažo in odtok za meteorno vodo, 2001 celotno elektroinstalacijo. Dotrajano opeko zareznik smo odstranili in položili na streho bakreno pločevino s snegolovi, žlebovi in strelovodi. V letu 2002 smo zamenjali polovico stropa v ladji in cerkev prepleskali.

Leta 2003 smo montirali klopi, ki mi jih je poklonil g. France Šuštar, župnik iz Grosuplje. Izdelati sem dal novi leseni oltar, ambon in spovednico, novo zakristijsko omaro, ter korno ograjo. Popraviti sem dal lestene in večno luč, izdelati nov lestene v sredi cerkve in obnoviti križev pot. Do leta 2005 sem postopoma obnovil vse svečnike, kadilnico, čolniček, mašne plašče, kelih, ciborij in monštranco in oltarne prte.

Obnovljeno cerkev je 29. 8.2004 blagoslovil msgr. Ivan Jurkovič, nadškof krjavski, apostolski nuncij v Ukrajini.

V letu 2006 smo popravili ostrešje na zvoniku. Oblekli smo ga v bakreno pločevino, opremili s strelovodom in fasado prepleskali tako na zvoniku, kakor na ladji.

Na Vrzdencu smo dobili 690 kg težek železni zvon, ki poje ton F, v Selu pri Breznici pa mali zvon, ki je ravno tako železen tehta 230kg in poje ton c. Oba smo slovesno dvignili v zvonik 27. 8. 2006, ob blagoslovu obnovljene zunanjščine cerkve(msgr. Andrej Glavan, novomeški škof). V zakristiji je Vrhovnikov zvonomat.

V zvoniku na podestu pod zvonovi je stara stolpna ura, ki ni v funkciji.

Župnišče

Leta 2007 smo obnovili streho, ki se je že podirala. Opeko nam je plačal Gnidovčev sklad novomeške škofije. Žlebovi so novi, odtoki urejeni.

Gospodarsko poslopje je bilo v ruševinah in je krajevna skupnost dolgo časa prosila, naj dovolim odstraniti ruševine, kjer je raslo grmovje in je bilo sredi vasi v kamenju leglo kač.

Kapelice in križi

Kapelica na Gorici je bila na novo pozidana leta 2005, pri Špeharjih sem tudi pred leti blagoslovil obnovljeno privatno kapelico, druga je vaška. Pri Špeharjih smo obnovili pokopališki križ(2006), 2007 smo ga popravili in predstavili še pri svetem Ivanu.

Podružnice:

Sv. Ivan –Preskrbel sem knjige in svete posode ter stare mašne plašče. Obnovljen kelih je podaril g. Peter Zakrajšek, ljubljanski stolni župnik in naš tedanji arhidiakon.

2007 smo izdelali novo drenažo okoli cerkve, položili drenažne cevi, cevi za meteorno vodo in valjanec za priklop strelovodov.

Leta 2012 smo odbili omet v cerkvi in na fasadi, ter vse na novo ometali. Postavili novo ostrešje zvonika, ga pokrili z bakreno pločevino. Izdelali smo nov ostrešje na prezbiteriju in prekrili ladjo. Žlebovi in strelovodi so novi. Montirali smo nova macesnova okna in hrastova vrata. V jeseni smo odstranili vse nastutje iz ladje in prezbiterija ter praznino zasuli s savskimi krogli in položili novo betonsko ploščo.

Spomladi 2013 smo cerkev prepleskali znotraj in zunaj, v notranjosti položili nov kamnit tlak in zaščitili line zvonika. Cerkev je 25. 6. 2013 blagoslovil novomeški škof msgr. Andrej Glavan.

Na Gorici je tudi staro pokopališko orodišče, ki se je podiralo in smo iz njega naredili lepo mrliško vežico(župnijska last)v letih 2008/10. 2011 smo naredili še solarno razsvetljavo.

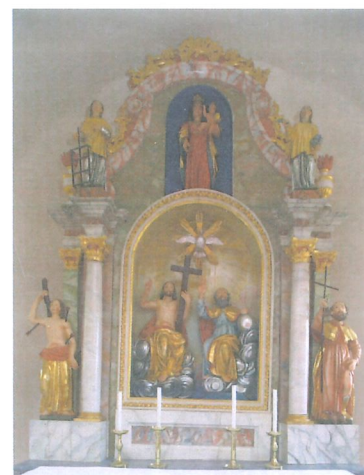
Sv. Marko na Daljnih njivah.

Leta 2004 smo naredili drenažo na severni strani in na južni peskolove z odtoki meteorne vode. Cerkev sem v celoti obnovil znotraj in zunaj, vključno z opremo. Denar sem naprosil v župniji Dol pri Ljubljani, župniji Žiri, na novomeški škofiji in pri nekaterih prijateljih duhovnikov na večjih župnijah. Obnovo poslikav je plačala občina Črnomelj.

Obnova ostrešja 2007, nova strešna bakrena kritina na ladji, lopi in zvoniku, obnovljena fasada (2008) vključno z okrasnimi medaljoni (2008/09) v notranjosti in nova okna. Notranjost ima nove tlake, prepleskane stene, obnovljen oltar(2010) in zakristijsko omaro, kor in korne stopnice, obnovljen kelih, kadilnica, nov bel plašč in

kovana vrata na lopi. Urejeni so žlebovi in odtok vode, strelovodi in snegolovi. Blagoslovil jo je msgr. Andrej Glavan, novomeški škof, dne 29. 8. 2010.

Na cerkvi bo treba odstraniti snegolove, kajti ob še enem takšnem snegu, kot je bil letos, se lahko zgodi, da bodo snegolovi strgali spodnji del bakrene pločevine in bo nastala več tisoč evrska škoda. Cerkev je lahko nekaj let brez snegolova. Ko se bo našel denar, boste dali nove, ustreznejše snegolove.

Sv. Trojica (Rok) v Špeharjih.

V letu 2010 sem dal narediti novo hrastovo ostrešje na ladji in na zvoniku, pokrito z bakreno pločevino. Urejeni so žlebovi in strelovodi. Notri smo naredili nov strop (banjast obok), obnovili kamnite oltarne stopnice, cerkev prepleskali(2011), nov tlak z opečnimi tlakovci, nova zakristijska omara, nov vijolični plašč, zaščiten in očiščen oltar. Nova so tudi vsa okna, narejena iz macesnovega lesa. Cerkev je blagoslovil msgr. Andrej Glavan, novomeški škof 21. 8. 2011.

V župniji Sinji Vrh je bilo v teh 15-ih letih 14 krstov, 1 poroka in 59 pogrebov.

Zgodovinski arhiv sem sistematično kronološko uredil v desetih arhivskih škatlah št. I- X za Vinico in XI-XII za Sinji Vrh..

Vse **župnijske knjige** so v Vinici. V vodniku po matičnih knjigah nadškofijskega arhiva v Ljubljani je razvidno katere knjige se hranijo v omenjenem arhivu.

Status animarum – knjigo faranov sem zastavil in popisal na novo v dveh novih zvezkih za Vinico in v tretjem za Sinji Vrh.

Ne Vinica ne Sinji Vrh nimata nobenih dragocenosti. Vsa oprema je preprosta in služi svojemu imenu. V nekih zgodovinskih spisih sem zasledil podatek, da so bile vse dragocenosti prodane v času turških vpadov in se je za izkupiček kupilo orožje za boj proti Turkom. Pozneje nikoli ni bilo denarja za drage stvari in so vedno kupovali preproste in poceni.

* * *

Vse od svojega prihoda v Vinico sem se kljub mnogim gospodarskim zahtevam, ves čas intenzivno ukvarjal s pastoralo. Vse svoje delo sem po Jezusovem zgledu postavil na zaupno molitev. Ohranil sem večernice ob nedeljah popoldne pred Najsvetejšim. Vpeljal sem molitev za duhovne poklice na prve četrtke in binkošne dvorane na prve nedelje (približno 1100 ur preklečanih pred Najsvetejšim). Začel sem izdajati viniški zvon. Na Žežlju smo obnovili procesijsko pot in uvedli procesije pred velikim šmarnom in posvetališčem, ki so se ves čas lepo obiskane. Uvedel sem maše na prve nedelje v mesecu in na vse Marijine godove in praznike. Začel sem z dekanijskim križevim potom na četrto ali peto postno nedeljo na Žežlju. Leta 1999 sem začel z intenzivno pripravo na misijon in na posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu in Brezmadežnemu srcu Marijinemu, ki smo jo opravili ob sklepu misijona in smo jo obnavljali na prve petke, sobote in nedelje do današnjega dne.

V svetem letu 2000 smo imeli na Žežlju tri dni svetoletno cerkev. Pobožnost smo začeli s celonočnim češčenjem in ga naslednje leto tudi ponovili. Takoj v začetku sem se začel ukvarjati z novimi ministranti. Za prvi božič je bilo 17 ministrantov. Obhajali smo kar nekaj zlatih zakonskih jubilejev. Zadnja leta smo začeli s praznovanjem okroglih obletic, na nedeljo sv. Valentina.

Potem, ko sem dal obnoviti vso, za procesije potrebno opremo, smo začeli z dolgimi telovskimi procesijami po Vinici, ki smo jih morali pozneje skrajšati zaradi naraščajočega prometa in nove avtoceste na Hrvaškem

Velik poudarek sem dal verouku. Od novembra do konca posta sem imel skoraj vse sobote verouk. Za hec sem naredil približen izračun - v tem času sem imel okoli 7.500 ur verouka. (preko 900, osem urnih šihov).

Ves čas je bila možnost mladinskega verouka. Sprva so bile večje skupine osnovnošolskih razredov in je bilo tudi pri mladinskem verouku do 17 mladih. Pozneje pa 3-7. Naša mladina je šla vsako leto v Stično. Začenjali smo z nekaj mladimi in prišli tudi do 40 in več. Okoli leta 2002 in v naslednjih letih jih je bilo za cel avtobus. Toliko mladih ni šlo v Stično iz nobene župnija v Beli krajini. Pozneje je to število spet upadlo.

Vsaki dve leti sem organiziral tečaj za bralce.

Leta 2005 smo začeli z zakonsko skupino. Vsak zakonski par se je imel možnost vključiti.

Nekaj časa sem se ukvarjal tudi s svetopisemsko skupino, ta ni zaživela.

Vsako nedeljo sem vam zvesto oznanjal evangelij, vam razlagal globine božjih skrivnosti, vas uvajal v svet duhovnega življenja, vam razlagal vsebine praznikov, nekatera svetniška življenja. Vseh pridig je bilo najmanj za 225 ur ali 5000 tipkanih strani, na eno mašo nedeljsko ali praznično mašo, a imel sem vselej po tri. Razlagal sem vam verske resnice in ne vem, če še kaj obstaja, o čemer vam na področju vere nisem spregovoril v teh 15-ih letih.

Velik poudarek sem dajal devetdnevnici z molitvijo in katehezo (prvoobhajanske, birmske, binkošne, božične, šmarnična in oktobrska pobožnost). Obnovil sem blagoslov hiš v božičnem času, v letih, ko je bilo to mogoče. Vpeljal sem romanje Marijinega kipa in molitev po družinah v adventnem času.

Takoj v začetku sem začel z miklavževanjem. Vtem času je bilo obdarovanih okoli 1600 otrok. Sprva smo pripravljali tudi igrico za miklavževanje in za božičnico.

Ustanovil sem župnijsko karitas.

Vsako leto smo šli vsaj enkrat na romanje. Julija 1999-Kočevska reka; 19. 9. 1999 smo šli na romanje v Maribor, na težko pričakovani obisk papeža Janeza Pavla II. in slomškovo beatifikacijo.

14. 5. 2000 smo šli na romanje v mojo domačo Faro. Dva polna, nabasana avtobusa, 109 ljudi. Ob 10.00 je bila sv. maša pri Fari, obiskali smo Osilnico, Goro nad Sodražico, kjer smo obiskali grob Magdalene Gornik in imeli večernice v cerkvi na Gori. Z Gore smo se odpeljali proti Ribnici in si tam ogledali farno cerkev.

25. 8. 2001 smo šli na romanje na Brezje, na srečanje treh dežel. Z Brezij smo poromali še na ogled cerkve v Lescah, kjer sem pokazal faranom kakšen tlak bi moral biti v viniški cerkvi. Z Lesc smo šli na Bled na sprehod ob jezeru, od tam pa k rojaku Petru Mirosraviču, župniku v Velesovem.

V soboto 24. 8. 2002 smo se odpeljali z dvema polnima avtobusoma v Idrijo.

Tam smo si ogledali rudarsko cerkev in čipkarski sejem. Pot smo nadaljevali proti mostu na Soči in Kanalu, kamor spada Marijino Celje pri Ligu, na Sveto goro pri Gorici, na Mirenski grad, kjer smo imeli večernice. Na gradu nas je bil vesel g. Vinko Klančar, ki nas je poznal s časa ko sem bil v Ameriki in me je zamenjeval. Pri Vipavskem križu smo pomahali p. Klemenu Verdevu, ki je leta 1999 pri nas vodil sv. misijon.

31. 8. 2003 je bila v Vinici samo ena maša in sicer ob 7.00 zjutraj. Ostali smo šli na farno romanje v Šentlovrenc ob Temenici, rojstno župnijo g. biseromašnika g. Franca Kastelica.

16. maja 2004 smo šli v Radmirje. Po maši smo si ogledali muzej starih mašnih plaščev. Po kosilu v Nazarjah smo si ogledali v samostansko cerkev in knjižnico. Obiskali smo sestre klarise. Pot smo nadaljevali v Novo Štifo, kjer smo imeli večernice in Gornji grad. Avtobus je bil poln, bilo nas je 52.

V nedeljo 19. junija 2005 smo šli na farno romanje. na Kostanjevici nad Gorico, sledil je ogled grobnice Burbonov ter skupnosti Cenacolo. Večernice smo imeli v Vipavskem križu, kjer smo si tudi ogledali staro kapucinsko knjižnico. Avtobus je bil poln 52 ljudi.

1. 5. 2006 smo poromali na Slomškovo Ponikvo. Ogled Slomškove domačije, kosilo v Gastuž-u, najstarejši gostilni v Sloveniji. Kratek ogled žičke kartuzije. Na Sladki gori smo imeli pete litanije matere Božje. Tokrat se je prijavilo le 42 ljudi.

2. maja. 2007 smo poromali v cerkev Marijinega vnebovzetja v Vreme na primorskem. Obiskali smo skupnost narkomanov in obiskali cerkev v Hrastovljah. Na povratku smo se ustavili še v Grahovem kjer župnikuje g. Metod Lampe. Pred leti je prišel prosit za obnovo omenjene cerkve in prejel eno obogateno nedeljsko pušico. Na romanje je šlo 50 ljudi.

14. 10. 2007 je bilo romanje novomeške škofije na Brezje, ob stoletnici kronanja brezjanske Marije Pomagaj. Iz Vinice smo šli z velikim avtobusom za 60 ljudi in je bil poln. Nazaj grede smo se ustavili v Ljubljanski stolnici, ki je obhajala svojo 300 letnico. Razkazal nam jo je g. kanonik in stolni župnik Jože Lap. Februarja 2008 smo šli v Međugorje, obiskali splitsko katedralo in relikvije starčka Simeona v Zadru. Slišali smo zadarske vodne orgle.

2011. 27. 3. smo šli v Vodnjan pri Puli. Po spovedi in maši je bil ogled relikvij, potem smo se odpeljali na Brione. Ogled parkov, vrnitev na kopno, avtobusni sprehod do arene in vrnitev domov. Avtobus je bil poln 52 oseb.

27. 4. 2012 smo šli v Ludbreg in Lupoglav k bivšemu župniku Mirku iz Bosiljeva in v Klošter Ivanič.

27. 4. 2013 je bila Setra polna. Romali smo po poteh Kardinala Stepinca.

Obiskali smo cerkev v Krašiču in župnišče, kjer je bil zaprt. Nato smo šli k maši k Mariji Bistrici. Od tam v lepoglavsko cerkev, kjer smo imeli večernice in se tam fino prehladili, da smo vsi dobili pljučnico. Zadnja postaja je bila zagrebška katedrala, grob blaženega kardinala Stepinca. Tam smo pomolili, se še nekoliko sprehodili po Zagrebu in se vrnil domov.

Večkrat smo poromali na Sveto goro pri Gorici v vseslovensko binkoštno dvorano.

Nas je v teh 15-ih letih obiskalo preko sto avtobusov romarjev, v glavnem na Žežlju.

V začetku sem enkrat po radiu Slovenija in dvakrat po radiu Ognjišče, javnosti predstavil Žeželj in vabil ljudi na romanje. Enkrat smo imeli prenos maše po televiziji Slovenija, po radiu Slovenija in radiu Ognjišče.

V tem času smo imeli številne slovesnosti. Celu vrsto blagoslovov cerkva, posvečevanja in blagoslove zvonov, novomašno, biseromašno in srebrnomašno slovesnost. Za slovesnosti in blagoslove sem preko 50 krat povabil različne škofe.

Zelo sem vam hvaležen za bero, ki ste mi jo dali vsako jesen in mi je prišla zelo prav. Vsako jesen sem bil v dolgovih do vratu. V teku leta sem postopoma to vsoto denarja vlagal v Viniško ali vrhovsko župnijo, kjer je bila potreba. Bog vam povrni tudi za ostalo pomoč in naklonjenost, podporo in molitve, s katero ste mi stali ob strani in mi pomagali na mnoge načine na vseh področjih. Z združenimi močmi smo naredili velik korak naprej v vseh pogledih. Naj vam koristi.

V teh 15 ih letih je bilo v Vinici 154 krstov, 145 prvoobhajancev, 204 birmanci, 41 porok, 263 pogrebov.

Rad sem prišel v vašo župnijo, rad sem bil pri vas. Nenehna skupna načrtovanja in izvedbe le teh so nas med seboj močno povezala, v skupnih ciljih, zaupanju in spoštovanju. V Vinici sem postal preveč domač. S svojim odhodom vam še enkrat dokazujem, da nisem delal zase ampak za vas in v Božjo čast. Duhovnik mora biti svoboden zaradi evangelija, ki ni vklenjen. Zapuščam Vas s težkim srcem, a nosil vas bom s seboj koder bom hodil. Petnajst najlepših in najrodovitnejših let svojega življenja sem z veseljem podaril Bogu v službi vam, v božjo čast in za zveličanje vaših neumrljivih duš. Bog vam povrni za vse in vas blagoslovi. Izročam vas v varstvo Marijinega Brezmadežnega srca.

Vaš župnik(od 11. 8. 1998 do 31. 7. 2013) Jože Rački

Minila so leta, odkar sem prišel do podatkov o duhovnikih, ki so izšli iz viniške župnije v 17. in 18. stoletju. Ko bi se le povrnili ti časi duhovnih poklicev iz Vinice (v povprečju je izšel iz Vinic vsaka tri do štiri leta eden novomašnik). Večkrat sem jih že nameraval objaviti, a mi je vedno zmanjkalo časa. Če jih zdaj ne objavim, jih ne bom nikoli. Našla se je dobra duša, ki je vse to natipkala in **DOBESEDNO NAVAJAM TEKST**, ki so ga objavila: **IZVESTJA MUZEJSKEGA DRUŠTVA ZA KRANJSKO**, letnik IX. – sešitek 3 in sešitek 4, Ljubljana 1899.

Slovinci duhovniki v zagrebški škofiji Zbral Janko Barlè

V starodavni zagrebški škofiji, ki je bila l. 1853. povzdignjena v nadškofijo, je službovalo tekom let mnogo duhovnikov Slovencev. Imena teh duhovnikov, ki so delovali med bratovskim hrvaškim narodom, sem skušal zbrati. Pri tem delu so mi najbolj pomagali zapisniki arhidijakonalnih kanoničnih vizitacij, ki hranijo mnogo zanimivega zgodovinskega gradiva in so shranjeni v arhivu nadškofijske pisarne v Zagrebu. Pregledal sem tudi delo pokojnega zagrebškega kanonika Štefana Matkovića: »Recensioepiscoporum, archiepiscoporum, praepositorum majorum et canonicorum« itd., kakor tudi razne šematizme zagrebške nadškofije. Čeprav sem nabral veliko duhovnikov, nikakor ne mislim, da je ta zbirka popolna. Med duhovniki zagrebške dieceze sem jih našel veliko s slovenskimi priimki, vendar jih nisem mogel sem prišteti, ker ni bil označen njihov rojstni kraj ali pa domovina. Nekatere vizite so obširne in zanimive, druge pa so prav površne, a v 17. st. je pri malo katerem duhovniku zapisano, kje je doma. Matkovićevo delo je tudi prav površno, v šematizmih, ki mi niso bili vsi pri roki, so pa šele v petdesetih letih začeli zapisovati rojstni kraj duhovnikov. Torej bo pač več duhovnikov Slovencev, katerih ni v moji zbirki. Zapisujem pa vendarle to zbirko, ker bo podala nekakšen pregled o slovenskih duhovnikih na Hrvaškem, in Bog ve kdaj, bo zopet kak Slovenec imel priliko kakor jaz, da bi mogel zbrati te naše rojake.

Duhovniki, ki jih bom tu naštel, so največ doma iz Bele Krajine ali pa iz Spodnjega Štajerskega. Bela Krajina, ki je spadala sicer pod oglejsko škofijo, je bila po jeziku Hrvatom najbolj sorodna, za to pa so Belokranjci raje odhajali študirat v bližnjo Hrvaško, kakor drugam. V novejšem času pa je mnogo Štajercev obiskovalo varaždinsko gimnazijo in mnogi od njih se niso več vrnili v svojo domovino, ampak so ostali na Hrvaškem. Službovali pa so naši rojaki v preteklem stoletju največ v goriškem in gorskem arhidiakonatu. Goriški

arhidiakonati, ki se je razprostiral okrog Karlovca in Jaske je bil Belokranjecem v sosedstvu in zato so radi tam ostajali kot duhovni pastirji. Gorski arhidiakonati, ki se je razprostiral od Siska proti turški meji, kjer je bilo prebivalstvo največ grško-ne zedinjene vere, pa je bil zaradi turškega sosedstva najbolj težaven in nevaren, in zato se ni nobeden posebno zanimal za tiste siromašne župnije, ki so jih potem dobivali naši rojaki. Dobro pojasnjuje tamkajšnje razmere beležka zaslužnega arhidiakona gorskega in stolnega prošta Žige Barona Siner s p e r g a v zapisniku kanonične vizite iz leta 1740., katero zaradi zanimivosti zapisujem od besede do besede:

»Ad lectorem. Quod Anno 1737., 1738. et 1739. iste (Gorensis) Archidiaconatus visitatus non sit, accidit ex eo, quod ob infelix bellum turcicum partes has veluti hostico vicinas Miles quidem nationalis 1737. et 1738. tandem 1739. Confiniorum generalatus Varasdinensis et Carlostadiensis cum Legione Chokiana Equestris ordinis pro Regni tutamine ex pluribus Millibus congregatus 30 mum fors etiam superante sub ductu Suae Excellentiae Dni Comitis Bani Josephi Esterhazy congregatus inundasset, et plebem miseram, quae a potiori jurisdictioni Episcopi, Capituli et Praepositi esset, solitis Calamitatibus praessisset, moesta etiam aeris intemperies, insolita aquarum exundatio, quae frumentum aestivum ad Messem maturum e faucibus extorsit, praeterea iterata lues Animalium omnia paene vitae media ademit. His Calamitatibus Congeries accessit omnium Miseriarum dum 1739. mense Julio naturalis inimicus nanu forti arcem Zrinjensem obsedit. Hinc clamor in plebe et ulutatus magnus, fuga populorum in sylvas et loca abdita et partes transcolapianas. Vastavit hostis incendio omnia et plurimos in miseram obduxit christianos servitutem, qui nisi ut ab omnibus circumfertur, terrore et murmure quodam terrifico in aere exorto manifesto consilio DEI deterritus fuisset, seque tertia die inde recepisset, patriae toti deplorandum indubie Cladem intulisset. Pace igitur cum exitiali tyranno utut composita hoc anno 1740. partes ciscolapianas visitare cepi.«

POVZETK PREVODA: »Kanonični vizitator iz Zagreba pojasnjuje zakaj ni v letih 1737, 1738 in 1739 uspel obiskati in pregledati gorskega arhidiakonata na Hrvaškem. Pri tem pove, da je tedaj tistim krajem grozil Turek, ki je leta 1739 oblegal trdnjavo Zrinjskih. Te kraje so ravno v času njegovega obiska močno ogrozili slabo vreme (aeris intemperies) in poplave (inoslita aquarum exundatio), ki so uničile pridelek (frumentum aestivum ad Messem maturum), poleg tega pa je izbruhnila tudi nekakšna živalska bolezen (lues Animalium). Vse te nesreče so povzročile med ljudstvom veliko joka in stoka (ululatus magnus), nakar je ljudstvo pobegnilo v gozdove ter odmaknjene kraje in čez reko Kolpo (fuga populorum in sylvas et loca abdita et partes transcolapianas).

Nato je sovražnik še vse opustošil z ognjem in veliko kristjanov odpeljal v bedno suženjstvo (plurioms in miseram obduxit christianos servitute). Ko je bil leta 1740 sklenjen mir s Turki je vizitator obiskal kraje na oni (hrvaški) strani Kolpe.«

Na redovnike Slovence, ki so delovali v raznih hrvaških samostanih posebno pa v frančiškanskih samostanih province Sv. Križa, se nisem oziral. Tudi teh je lepo število, a so delovali posebno uspešno na šolskem področju. Njihova imena bi se lahko zbrala po raznih samostanskih arhivih.

Imena duhovnikov pa zapisujem po abecednem redu.

1. Basarović Jurij, rodil se je okrog l. 1697, v Vinici med Belokranjci in je bil l. 1725 in 1727 kaplan v Petrinji.

2. Brozović Nikolaj, se je rodil okrog l. 1653 v Vinici. V duhovnika ga je posvetil oglejsko patriarh Janez Delphinus. Leta 1683 je bil župnik v Vrhovcih.

3. Cvetaš Mihael, rodil se je l. 1727 v viniški župniji. „(Croata Ziliensis ex parochia Vinicensi loco antea nullius Dioecesis, nunc ad Archiepiscopum Goriciensem spectarite),,.

Prevod: »(Hrvat iz Zilj iz župnije Vinica, kraja ki poprej ni spadal v nobeno župnijo, sedaj pa spada pod gorski arhidiakonat.)«

V zagrebško škofijo ga je sprejel škof Frančišek Thauzy. Najprej je kaplanoval v Plešivici, od l. 1754 -1769 pa je bil župnik v Stražemanu, l. 1769 pa je postal župnik v Kaptolu pri Požegi. Šolal se je v Zagrebu in na Dunaju.

4. Cvetković Mihael, rojen l. 1705. v Vinici je bil v burnih letih 1739-1752 administrator v Zrinju na bosanski meji.

5. Culiberka Janez, star., iz Vinice je bil župnik in dekan v Šipku nad Karlovcem. Leta 1661 je bil imenovan za zagrebškega kanonika, vendar je to službo prijazno odklonil in jo sprejel šele l. 1668. Bil je obenem arhidiakon de Urboc in umrl 6. februar 1678.

6. Culiberka Janez, ml., brat poprejšnjega se je rodil v Vinici okrog l. 1623. V mašnika je bil posvečen » ad titulum mensae« svojega brata, l. 1650 je postal župnik v Ozlju na Kolpi, kjer je bil še l. 1683.

7. Dejan Jurij, rojen v Vinici, okoli l. 1721, a v mašnika posvečen l. 1748. Kaplanoval je najprej v Čazmi, potem v Trnovitici, a l. 1753 je postal župnik v Podvinju (sedaj v djakovski škofiji), kjer je bil še l. 1769.

8. Hudak Stanko, rodil se je l. 1683 v Vinici. Nekaj časa je bil duhovnik nemškega reda in kot tak je bil l. 1711 v gradu Ivana Gotthala v župniji Bistra. Kmalu po tem je bil sprejet v zagrebško škofijo in je kaplanoval l. 1712 v Brdovcu.

9. Janković Jurij, rodil se je okrog l. 1646 v Vinici in bil l. 1683 kaplan v Lipniku na kranjski meji.

10. Kovačič Marko, rodil se je okrog l. 1633 v Vinici in bil posvečen v duhovnika v Gradcu l. 1667. V letih 1670 - 1683 je bil župnik v Šipku nad Karlovcem.

11. Lovrenčić Peter, rodil se je l. 1711 v Vinici. V letih 1749 - 1757 je bil župnik v Sv. Jani.

12. Malešić Matej, iz Vinice, bil je l. 1732 kaplan v Novem gradu blizu Karlovca.

13. Medoš Mihael, rojen v Vinici, je bil l. 1682 posvečen v mašnika » ad titulum mense D. Lipski« iz Bosiljeva. V letih 1683 – 1709 je bil župnik v Sv. Ani nad Jasko.

14. Mravinec Janez, star., se je rodil l. 1699 v Vinici. Najprej je kaplanoval v Kostajnici na bosanski meji, od tam je prišel l. 1729 za administratorja v Sunjo. Leta 1733 je postal župnik v Kostajnici, a l. 1737 je odšel za župnika v Gore, kjer je bil še l. 1752 dekan.

15. Mravinec Janez, ml., rodil se je l. 1703 v Vinici. Najprej je bil šest let župnik v Petrijancih, potem pa 16 let v Vinici pri Varadžinu, kjer je umrl 4.12.1752.

16. Mravinec Mihael, rodil se je okrog l. 1689 v Vinici, in v duhovnika posvečen l. 1716. Leta 1720 je bil administrator v Dubovcu pri Križevcih, kmalu potem pa je prišel za župnika v Radoboj, kjer je bil do l. 1735.

17. Perko Nikolaj, se je rodil l. 1673 v Vinici. V letih od 1701-1709 je bil župnik v Krašiču.

18. Perko Pavel, župnik v Čakovcu, je postal l. 1667 kanonik v Zagrebu, kjer je umrl 19.2.1671.

19. Perko Peter, iz Vinice, je bil v l. 1686 do 1709 župnik v Plešivici nad Jasko.

20. Pruxel ali Proxlyel (Prokšel) Janez, rodil se je l. 1730 v Vinici. Šolal se je v Zagrebu in na Dunaju in bil l. 1758 sprejet v zagrebško škofijo. Kaplanoval je v Pleternici, Jazavici pri Stari Gradiški in Medjuriču, kjer je bil še leta 1775.

21. Radović Peter, rojen l. 1656 v Vinici, je bil posvečen » ad titulum mensae D Joannis Kamenian«. Leta 1682 je postal župnik na Dubovcu pri Karlovcu.

22. Rogović Ivan, se je rodil v Vinici. Bil je od l. 1724 - 1748 župnik v Reki pri Visokem. Vizitator pravi o njem leta 1744, da je star že 59 let, » (sed oculorum Moysaicorum, qui non habet opus adhuc ocularibus in isto senio«). Prevod : „ima Mojzesove oči, vendar za njih v tej starosti nima dela.),,.

23. Sitar Mihael, se je rodil l. 1688 v Vinici. Od l. 1738 - 1748 je bil župnik v Hrašćini.

24. Skavrin Janez, se je rodil v Vinici okrog l. 1633. Posvečen je bil v duhovnika » ad titulum mensae« karlovškega generala Herbarta Turjaškega. Od l. 1671 je bil župnik v Novem gradu pri Karlovcu, a l. 1688 je postal župnik v Završju.

25. Starešinič Janez star., se je rodil okrog l.1683 v Preloki. Bil je od l. 1711-1741 župnik v Vrhovcih.(., Habitum hucusque nigrum portavit, chlamidem tamen in rubis nodis et visketis coloris violacei, uti et cingulum rubrum deportavit.,) Prevod: » (Imel je navado nositi črno kuto, vendar tudi ogrinjalo z vozli v živih violčnih barvah ter nosil rdeči pas«), pa ga je arhidakon posvaril, da naj tega v prihodnje ne nosi.

26. Starešinič Janez ml. rojen l.1693, je bil l.1717 in 1720 kapelan v Kravarskem.

27. Starešinič Matija, se je rodil l. 1739 v Vinici, posvečen v mašnika l.1764. Bil je kaplan v Krapinskih toplicah in postal 1793 župnik v Sesvetah pri Požegi, kjer je umrl 14.12.1797.

28. Starešinič Nikolaj, rojen v Vinici l. 1704, je bil od l. 1730 - 1737 kaplan v Pregradi. Leta 1737 je postal župnik v Kostelu, a l. 1751 župnik v Krapinskih toplicah, kjer je bil še l. 1777.

29. Starešinič Peter, rodil se v Vinici l. 1735 in bil l. 1765 kaplan v Vojnem Križu.

30. Stiščak Janez, rodil se je l. 1708 v Vinici in bil l. 1756 in 1761 administrator župnije Sv. Jurija v Kraljevi Veliki.

31. Štefanič Peter, rodil se je v Vinici l. 1698 in bil od l. 1730 župnik v Slavetiču, kjer je bil še l. 1741. »(Arma non tractat quidem, sed armorum loco linguam acutam.)«. Prevod: »(za orožje ni prijel, saj je imel namesto tega oster jezik)«.

32. Šutej Matija, je bil rojen v Vinici 16.10.1815 in posvečen l. 1841. Služboval je nekaj časa kot upokojeni župnik ljubljanske škofije pri usmiljenih sestrah pri Sv. Duhu poleg Zagreba.

33. Zumic (Šumič) Miklavž, rodil se je v Vinici l.1670. Od l. 1697 - 1708 je bil beneficiat Sv. Janeza v župniji Sv. Marka v Zagrebu.

34. Žagar Jurij, rodil se je v Vinici l. 1694. Od l. 1732 - 1738 je bil administrator v Bedenici.

35. Žalec Janez, rojen v Vinici l. 1716, je šel l. 1745, ko je bil posvečen v duhovnika, za kaplana v Majo (Sračica). Leta 1749 je bil kaplan v Bistri pri svojem sorodniku Juriju Žalcu.

36. Žalec Jurij je bil od l.1730-1762 župnik v Bistri.

37. Žalec Matija, rojen l. 1697 v Vinici, je bil l. 1741 in 1742 kaplan v Mihovljanih. Od l. 1746- 1749 župnik v Novih Čičah in l. 1760 župnik v Nedelišču.

38. Žalec Mihael, rojen v Vinici, je bil l. 1754 kaplan v Kalniku.

39. Žunič Janez, rojen l.1699 v Vinici, je bil od l. 1737 - 1748 župnik pri Sv. Julijani v Tremu.

40. Žunič Matija, rojen l. 1715 v Vinici, je bil l. 1748 kaplan v Gorah in bil

24.4.1752 nameščen za župnika v Mali Gorici.

Opomba: Navedel sem samo duhovnike, ki so izšli iz Vinice. Takrat je pod viniško župnijo spadala tudi lokalija Preloka.

MAŠNI NAMENI

SRE.:31. 7.; Sv Ignacij Lojolski, duhovnik
20.00 +Angela Štrbenac

ČET.: 1. 8.; Sv Alfonz Ligvorij, škof in cerkveni učitelj
– **četrtek pred prvim petkom; po maši molitev za duhovne poklice**
20.00 +Justina Stegne

PET.: 2. 8.; Sv. Evzebij iz Vercellija, škof; – prvi petek –
dopoldne obisk bolnih in starejših faranov
20.00 po namenu
Nova Lipa 21.00 +Frančiška Plut

SOB.: 3. 8.; Sv Lidija, svetopisemska žena – prva sobota
20.00 +Jože Peteh, 30.dan

18. NEDELJA med letom; 4. 8.; Sv. Janez Vianey, duhovnik;
Vinica 8.00 +Justina Stegne
10.30 +Alojzij Tekavec
Sinji Vrh 9.30 za farane

PON.: 5. 8.: Marija Snežna
20.00 +Ana Benec

TOR.: 6. 8.: PRAZNIK JEZUSOVE SPREMENITVE NA GORI
Žeželj 20.00 +Adolf Mežan, duhovnik

SRE.: 7. 8.; Sv. Sikst II, papež, mučenec
20.00 +Justina in Mirko Tomažič

ČET.: 8. 8., Sv. Dominik, ustanovitelj dominikancev
20.00 +Dominik Tomažič

PET.: 9. 8.: SV. TEREZIJA BENEDIKTA OD KRIŽA(EDITH STEIN)
– SOZAVETNICA EVROPE
20.00 po namenu
Nova Lipa 21.00 +Frančiška Plut

SOB.:10. 8.; Sv. Lovrenc, diakon, mučenec
20.00 +Milan Jurejevčič

19. NEDELJA med letom; 11. 8.: Sv. Klara, devica
UMESTITEV NOVEGA ŽUPNIKA - generalni vikar

Vinica 10.00 +Justina Stegne/prelat Božidar Metelko
10.00 +Marija in Jože Brozovič/Ž
Sinji Vrh 8.30 za farane

PON.:12. 8.: Sv. Ivana Frančiška Šantalska, redovnica
20.00 ++stari starši Tomažič in Šneler

TOR.:13. 8.: Sv. Poncijan, papež in Hipolit, duhovnik, mučenca
20.00 ++starši Verbanec in Ivanka Matoh

SRE.:14. 8.; Sv. Maksimiljan Kolbe, duhovnik, muč.
Žeželj 19.30 +Marija in Jože Brozovič
PO MAŠI PROCESIJA Z MARIJINIM KIPOM IN LUČKAMI

ČET.:15. 8.; MARIJINO VNEBOVZETJE, SLOVESNI IN
ZAPOVEDAN PRAZNIK

Vinica 8.00 +Miko Moravec
Žeželj 11.00 +Franc Prokšelj
Sinji Vrh 9.30 za farane

PET.:16. 8.: Sv. Rok, spokornik
Vinica 19.00 po namenu
Hrast 20.00 +Jože Panjan

SOB.:17. 8.; Sv. Hijacint, duhovnik
19.00 ++Peter Fortun in starši Šutej

20. NEDELJA med letom; 18. 8.: Sv. Helena, cesarica
Vinica 8.00 +Rok in Angela Lovrin
Hrast 11.00 po namenu - ŽEGNANJE
Špeharji 9.30 za farane – ŽEGNANJE

PON.:19. 8. Sv. Janez Eudes, duhovnik
19.00 +Branka Novak in Marija Frankovič

TOR.:20. 8.: Sv. Bernard, opat in cerkveni učitelj
19.00 +Katarina in Matija Cvetaš

SRE.:21. 8.; Sv. Pij X, papež
19.00 ++obe Mariji Malešič

ČET.:22. 8. Devica Marija Kraljica
Žeželj 19.00 +Franc Gimpelj

PET.:23.8.: Sv. Roza iz Lime, redovnica
19.00 po namenu
Nova Lipa 20.00 +Ana Košir

SOB.:24. 8.; SV: JERNEJ, (Natanael)apostol
19.00 +Justina Stegne

21. NAVADNA NEDELJA; 25. 8.: Sv. Ludvik IX., kralj
Vinica 8.00 +Marija in Jože Brozovič
10.30 za farane
Sinji Vrh 9.30 ++iz družine Rogina, Draga

PON.:26. 8.: Sv. Zefirin, papež:
19.00 +Justina Stegne

TOR.:27. 8.: Sv. Monika, mati Sv. Avgušтина
19.00 +Jurij Kuzma

SRE.:28. 8.: Sv. Avguštin, škof in cerkveni učitelj
19.00 +Boris Kuzma

ČET.:29. 8.: Mučeništvo Janeza Krstnika
19.00 +Anton Kuzma

PET.:30. 8.: Sv. Feliks, mučenec
19.00 +Franc Špehar

Nova Lipa 20.00 po namenu

SOB.:31. 8.; Sv. Rajmund Nonat, redovnik
19.00 +Justina Stegne

22. NAVADNA NEDELJA; 1. 9.: Sv. Egidij, opat;

Vinica 8.00 +Marija in Jože Brozovič

10.30 +Lojze Mihelič

Sinji Vrh 9.30 za farane

čiščenje in
krašenje
cerkve:

3. 8. – Stara Lipa

10. 8. – Golek

17. 8. – Drenovec

24. 8. – Vukovci

31. 8. – Suhor